

Det här är Daga, Eva, Kjerstin, Bengt och Thure — samtliga med specialtiteln "platsredaktör för Unisont". De fungerar som kontaktpersoner mellan Unisont-red. och "sitt" företag. Det är till dem som Red. ringer och frågar om något hänt och ibland kan de få "delikata" uppdrag som att göra intervjuer ute på sina företag för att få reda på vad man tycker om saker och ting. Egna artiklar i Unisont skriver de också ibland.

De är dessutom på ett eller annat sätt inblandade i de lokala företagstidningarna Detergenten, Livabladet, Scado-Nytt och Tillivs.

Intresse för människor, att ge information, att vilja skapa goda kontakter människor emellan är gemensamt för dem alla.

En presentation torde vara på sin plats. Unisont överlämnar pennan till dem själva:

Hallå, hallå: — Det är jag som är Daga... Lundkvist alltså och platsredaktör i Nyköping för Unisont, närmare bestämt på Sunlight och Suma. Förutom att jag då och då skriver några rader i Unisont, så är jag även redaktör för vårt lokala lilla blad, som heter "Detergenten".

Varför Detergenten egentligen heter Detergenten, vet jag många som

undrar. Namnet kom till genom en tävling. Detergent, som uttalas precis som det skrives, kommer från det latinska ordet detergere, som betyder rengöra. Eftersom allt vad Sunlight/Suma sysslar med är rengöringsmedel i en eller annan form, ansåg juryn "Detergenten" vara ett samlande namn för båda dessa företags verksamheter.

Förutom det här med tidningar, så har jag också hand om en del lokala informationsfrågor som studiebesöksverksamheten, kontakter med skolor inom kommunen, en del intern introduktion m m.

Studiebesöksverksamheten tar mycket tid under en del av året och då får andra uppgifter ligga lågt. Vi anser det viktigt, att ha tid med människor, som själva tar sig tid att hälsa på oss och som vill ha information om vårt företag och våra produkter. Vi vill gärna tala *med* alla våra studiebesökare och inte bara *till* dem.

Arbetet, som för övrigt består av en massa små saker, tycker jag är väldigt roligt — men det borde vara fem måndagar i veckan för att allt riktigt skulle gå ihop sig ibland...

Redaktörer PÅ PLATS

Som platsredaktör för Unisont är Eva Hellström, den färskaste. Men hon är inte färsk på Liva, för där har hon varit sedan 1960, med ett par korta uppehåll. Sedan några år tjänstgör hon på personalavdelningen där...

— Det händer ständigt en massa saker på personalavdelningen, man får mycket kontakt med människor, vilket gör arbetet jätteroligt och omväxlande. Vi tre som arbetar här, Sten-Olof Looft som är personalchef, Tiiu Mikkow halvtid och jag själv, hjälps alla åt med det mesta inom avdelningen och jobbar i team med alla dörarr på vid gavel.

De dominerande arbetsuppgifterna är förstas anställnings- och omplaceringsärenden, jag sysslar med lån och förskott, utbildningsfrågor, lönerevision, som nyligen avslutats, statistikarbete, studiebesök...

En annan stor arbetsuppgift jag har är att administrera våra 75-tal tjänstebostäder. Eftersom vår avdelning också har hand om köket sitter jag med i matrådet där vi planerar lunchrummets matsedel. Det blir mycket annat att hålla i som också gäller trivseln, personalfester, julluncher, barnfester, uppvaktningar och gåvor till jubilarer och veteraner. Genom nästan dagliga kontakter med syster Barbro på hälsocentralen får jag också vara med om att lösa personliga vardagsproblem i och utanför arbetet.

Kjerstin Wanstadius är PR-assistent på Novia, arbetar i Karpalund och är Unisons kontakt vad gäller Novia i Karpalund och Kristianstad.

— Att tillsammans med Thure Nilsson planera Novias personaltidning Tillivs, är en av mina uppgifter. Jag samlar också in material, intervjuar, ber andra skriva, skriver egna artiklar, redigerar allt textmaterial, renskriver, håller kontakten med tryckeriet och bevakar att Tillivs blir tryckt och distribuerad.

Jag svarar också för besöksverksamheten här i Karpalund. Tar emot

förfrågningar och bokar in besök och våra två guider och guidar själv ibland. Jag skall också se till att de praktiska arrangemangen i samband med besöken fungerar.

Att sköta det administrativa kring företagets informations- och undervisningsmaterial till skolor, besvara en del förfrågningar om företaget och våra produkter, hålla broschyrer aktuella, svara för pressbevakningen, ibland skriva pressreleaser — är också en del av många olika uppgifter man som PR-assistent ställs inför.

Thure Nilsson är veteranen bland platsredaktörerna och är Novias kontaktman i Halmstad. Han är säkert bekant för många av Unisons läsare, men här kommer i alla fall en färsk presentation:

— Som personalman på Novia har jag bl a hand om vissa anställningsärenden, löne- och utbildningsfrågor samt svarar för hälso- och sjukvårdsplaneringen vad gäller Halmstadfabriken.

Sedan en tid tillbaka delar jag min tid mellan Halmstad och Karpalund och är normalt två dagar i veckan i Karpalund och tre dagar i Halmstad. Det är självfallet en aning jobbigt, men mycket stimulerande, eftersom jag får en god inblick i vad som händer inom hela Novia.

Att nå ett positivt samrådsklimat inom hela företaget och att hålla informationskanalerna öppna, är något som jag ser som en mycket viktig uppgift. Jag ser också till, att de anställda vid Halmstadfabriken får information om vad som händer inom företagsnämnden där.

Jag uppfattar min uppgift som personalman som en dubbelroll, nämligen dels att tillvarata företagets intressen och dels personalens. Det är lyckligtvis inte så vanligt, att företagets och de anställdas intressen går isär, men det kan hända. Jag vill i detta sammanhang framhålla det värdefulla i att ha duktigt folk, som representerar de fackliga organisationerna. Det har vi här vid Novia, anser jag, vilket gör arbetet för oss på personalavdelningen betydligt lättare. □

Unisons platsredaktör vid Scado i Landskrona är Bengt Ohlsson

— Jag har varit med från början i Scados verksamhet här i Sverige, d.v.s. det blir tio år nu.

Mina dagar här är till största delen fyllda med inköp av råmaterial, maskiner, emballage o.d. för vår produktion. Detta innebär en hel del utländska kontakter och jag har dagligen tele-

fonsamtal med folk i Holland och England och ofta även med Frankrike. Jag är också kontaktman mellan våra agenter i Danmark, Norge och Finland.

Varje morgon deltar jag också i ett planeringsmöte tillsammans med verkmästaren och en man från skiftet, där vi resonerar oss fram till vad vi under veckan ska producera. □

SÅ HÄR TYCKER NÅGRA OM personalfester

— VAD TYCKER DU?

VARFÖR ORDNAS INTE PERSONALFESTERNA FÖR ENBART DE ANSTÄLLDA?

Det är en fråga, som många inom Hörtorgs-kontoret ställt sig och som vänt sig till Unisont. Eftersom gemensam "samlingslokal" saknas där — inget lunchrum finns till exempel — är det ofta svårt att känna igen sina kolleger från andra våningen än den man själv arbetar på. Detta skapar ibland problem.

En fest för enbart de anställda skulle kanske lätta upp det problemet, menar de som hört av sig till Unisont. Man är medveten om det väsentliga i att inte glömma bort respektive makor och makar och anser det viktigt, att även de får känna kontakt med företag och kolleger. Men kunde man inte för detta ändamål avdelningsvis arrangera enklare jippon — typ picknick i det gröna och då låta även barnen få följa med? Den fest som sedan hålles för personalen behöver inte heller vara så påkostad, föreslår man.

Detta var alltså några röster från Hörtorgskontoret. Vad anser man på Liva, Novia, Scado och Sunlight. Unisonts kontaktmän på respektive företag frågade.

PÅ LIVA HAR EVA HELLSTRÖM TALAT MED TRE PERSONER:

— Jag skulle kunna tänka mig att festen något år ordnas för enbart de anställda utan partner. Att man vid denna fest gjorde en trevlig placering,

så att de anställda som inte träffas så ofta, får tillfälle att byta åsikter och ha trevligt tillsammans.

— Jag väntar med stor spänning varje år på att inbjudningskortet till årsfesten skall skickas ut. Vilken restaurang vi skall gå på o s v. Festerna skall hållas sent på hösten, då alla har slutat åka till landet. Alla fester jag deltagit i har varit jättetrevliga och jag

resa till Åland, som 30 röstade för. Endast en ville slopa festerna helt och hållet.

VID NOVIA I HALMSTAD TALADE MAJ-LIS SVÄRD MED ÅTTA PERSONER SEX AV DEM TYCKTE:

att personalfester är kul, men endast

vill inte, att man ändrar någonting till kommande år.

— Jag tycker man kunde ordna festen ombord på en Ålands-färja något år. Annars har jag inget förslag att komma med. Tycker det är bra som det är.

På Liva har man också gjort en skriftlig rundfråga bland personalen, för att höra hur man vill ha sin personalfest. Av de 240 anställda var det 112 som svarade. Av dessa ville 52 behålla festerna som de var, medan 59 ville ha festerna i annan form, till exempel att

skall vara för de anställda, så man lär känna varandra bättre. Festen är en bra möjlighet för kontorsidan att lära känna de anställda i fabriken och vice versa. Är de respektive med, blir det inte samma kontakt.

De sex ansåg också att personalfesterna är viktiga — att de har en mission att fylla — d v s bra för personal av alla kategorier att träffas under andra former än de dagliga.

En av de åtta ansåg att man även i fortsättningen skulle få ta med sig sin respektive, så det inte blev så mycket

"hyss". En annan tyckte inte alls om personalfester. Han ville skilja på arbete och fritid, men gick ändå med på festerna. Det var hans fru som ville gå.

— Men många tror, säger Maj-Lis, att deltagarantalet i festerna inte blir så stort, om de arrangeras för enbart de anställda.

KJERSTIN WANSTADIUS FICK SYNPUNKTER BLA FRÅN EN MAN VID NOVIA I KARPALUND:

— De fester vi haft sista gångerna tycker jag är för stora. 300—400 människor blir för mycket på en gång enligt min mening. Samtidigt anser jag, att den anställde skall bjudas med respektive. Personalfesterna är ju ett utmärkt tillfälle för maka/make, fästman/fästmö att lära känna sin partners arbetskamrater. Aktiviteter, där hela familjen deltar, typ cykelturer, picknick i det gröna etc, bör komplettera personalfesterna.

SÅ HÄR SÄGER EN KVINNA VID NOVIA I KRISTIANSTAD:

— Jag var med på den senaste utomordentligt välarrangerade personalfesten. Naturligtvis utan min make, vilket vi båda anser vara det riktiga. Personalfesten är ju ett fint tillfälle för oss anställda, att verkligen bli bekanta under trivsamma former. Men det tycks inte vara riktigt legitimt att gå utan sin man på personalfesten. En del som satt "familjevis" granskade oss som dansade och var glada på ett sätt, som gjorde att man fick en känsla av att det inte passade sig att komma ensam.

BENGT OHLSSON PÅ SCADO TALADE MED ARNE NORDKVIST, SOMANSÄG:

— Personligen anser jag fruarna skall vara med vid firmafesterna av flera skäl. Dels att de får träffa ens kamrater och inte bara höra namnet, dels att de behöver komma ut och roa sig någon gång och inte minst att även de får en viss samstämmighet med företaget. Att kottier bildas och att kamra-

ter håller ihop, är självfallet fel, men här tror jag att företaget kan hjälpa till och blanda omkring.

En fest för bara de anställda tror jag inte på. Att se precis samma ansikten, låt vara i andra kläder, som man ser varje dag kan inte vara särskilt skojigt och det är alltid trevligt att träffa nya människor.

Idén att ordna fester för hela familjen är värd all uppmuntran, men kan inte ersätta de traditionella firmafesterna. En fest för hela familjen kan istället, enligt mitt förmenande, ordnas på ett enklare sätt, till exempel i samband med familjerally, julgransplundring eller liknande.

VID SUNLIGTH I NYKÖPING, DÄR DAGA LUNDQVIST FRÅGADE, TYCKTE TVÅ TJÄNSTEMÄN SÅ HÄR:

— det vore lika bra om personalfesterna arrangerades enbart för personalen. Som det nu är blir det ingen kontakt med de anställda, ty de som

ja de är i alla fall ensamma. Nej — låt festerna vara en fest för personalen. En familjedag kan kanske ordnas ändå i någon annan form med både barn och allt.

AVTVÅ KOLLEKTIV- ANSTÄLLDA SÄGER DEN ENA:

— Jag vill ha det i fortsättningen som det har varit, dvs att man får ta respektive maka/make med sig. Jag kan nog inte tänka mig att gå överhuvudtaget, om jag inte fick ta den andra halvan med mig.

DEN ANDRA SÄGER:

Varför inte försöka ett år med en fest enbart för personalen? På sätt och vis är det ju mera rättvist. Som tiderna är nu får ju företaget bjuda en hel massa helt främmande personer på fest. Till slut blir det kanske så dyrt, så man slopar festerna helt och hållet. Då vore det ju roligare att få ha kvar en fest för enbart de anställda.

umgås familjevis privat håller även ihop på festerna och tar inga nya kontakter. Det blir ungefär detsamma som att gå på restaurang en kväll med några bekanta.

En annan sak är att det kommer så många helt utomstående personer, som inte har någon känsla vare sig för företaget eller övriga festedeltagare. Vem som helst kan ju ta med sig ett sällskap för kvällen. Ingen kan ju veta vem som är gift eller sammanboende, förlovad etc bland 700 personer. Och de som inte har någon att ta med sig —

VAD TYCKER DU?

Den som känner sig manad har här chansen att TYCKA TILL. Gör det nu, så hoppas vi att i nästa nummer av Unisont kunna redovisa hur man från företagsledningarnas sida ser på saken...

Skriv till Unisont-red., Svenska Unilever, Fack, 103 40, Stockholm 40. Märk kuvertet "TYCK TILL". Du kan också ta kontakt med platsredaktören på Ditt företag eller ringa 08/23 83 80 och tala med Maud Carlsson. □

Apropå

Omkring 180 av de anställda på SUNLIGHT i Nyköping har under våren hittills deltagit i någon form av intern utbildning. Dessutom har femton personer sänts i väg av företaget på externa kurser. Detta berättar Daga Lundqvist, Sunlight, Nyköping.

"Personal" — en kurs om personaladministration i samverkan — samlade flest antalet deltagare, där 56 personer deltog i fem studiecirklar. Två av dessa leddes av personalassistenten *Ulf Johansson*. Fabriksklubbens ordförande *Roine Eriksson*, SIF:s ordförande *Tage Holmgren* och personalchefen *Elis Härshammar* ledde en kurs vardera.

"Personal" omfattade tio huvudavsnitt och behandlade frågor som "Människan i arbetsmiljön, Ett företag i förändring, Personalplanering, Rekrytering och urval, Introduktion och utbildning, Att göra arbetet stimulerande, Personalfunktionen samt Samarbete om personalpolitiken.

Kursen, som utarbetats av Utvecklingsrådet (gemensamt SAF/LO/TCO) har av deltagarna ansetts som intressant och kan verkligen rekommenderas. Diskussionen i cirkelarna har varit mycket livlig, rapporteras det. Åtskilliga idéer och förslag har framkommit och man hoppas att åtminstone några av förslagen skall kunna vidareutvecklas.

Deltagare i kursen har varit företagsnämndens ledamöter, arbetsledare och fabriksklubbens avdelningssombud.

Förutom "Personal" har man på Sunlight haft kurser i Maskinteknik, Truckförarutbildning, Personalfrågor, Engelska för datapersonal, "Start" — engelsk nybörjarkurs, engelsk kon-

utbildning

versation, Svenska för invandrare, Företagskännedom och Rapport-skrivning.

Kurserna har till största delen varit förlagda på kvällstid. □

Från SCADO rapporterar Bengt Ohlsson:

Under våren har en kurs i arbetsmiljö hållits en kväll i veckan. Kursen, som fjorton personer deltog i, har pågått tio veckor och har bl.a. haft föredragshållare från yrkesinspektionen och yrkesmedicinen. Eftersom vi på Scado handskas med kemikalier, uppskattades dessa föredrag speciellt.

Tidigare har fjorton personer deltagit i en avtalskurs. Syftet var att de anställda skulle få större kännedom i avtalstolkning, semesterlagen och arbetsrättslagstiftningen.

Båda kurserna har hållits i ABF:s regi och arrangerats i samarbete med de kollektivanställda och företagsledningen. □

Om utbildningsverksamheten inom NOVIA har Thure Nilsson lovat att redogöra för i nästa nummer av Unisont, då vi också kommer med en rapport från LIVA. □

Kjeld Amann, Dansk Unilever, Kent Bilén, Liva, Jan Bjärrby, Dansk Unilever och Olle Rybert, som skymtar bakom, får här information från Univac och Olav von Bülow.

SPECIALTRIMNING I PROJEKTARBETE

En förväntad allt snabbare utveckling av administrativa rutiner har gjort att Svenska Unilevers utbildningsledare och organisationsavdelning tillsammans arbetat fram en kurs, som behandlar "Ledning av administrativa utvecklingsprojekt".

Premiär för kursen var den 5—9 mars på Handelns Gård på Lidingö. Ett 20-tal personer från Unilever inom hela Skandinavien deltog.

För utveckling av nya rutiner, som rör flera olika avdelningar, är det ofta nödvändigt att arbeta i projektgrupper. Detta kräver speciella samarbets- och ledningsformer. Målsättningen för kursen var att ge deltagarna förståelse för de svårigheter, som kan uppstå i samband med projektarbete och informera om olika arbetssätt, som

finns för att undvika dessa problem.

Utifrån åsikten att man lär bäst genom att jobba själv med ett problem var schemat upplagt så, att deltagarna under hela veckan löste ett praktikfall i grupper. Insprängt mellan grupparbetena fanns föreläsningar, som tog upp väsentliga aspekter av projektarbete. Dessutom genomfördes övningar i gruppssamarbete, för att göra deltagarna medvetna om de problem, som hänger samman med de mänskliga relationerna i en projektgrupp.

Om den nya kursen fyllt sitt syfte kan vi kanske hoppas på bättre projektarbete i fortsättningen. Kursdeltagarna verkade i alla fall nöjda med kursen i sina värderingsformulär, varför en fortsättning lär följa nästa år.

Bo Eskilsson

KLAVERTRAMP . . .

Följande utspelades i Köpenhamn på en av Unileverkurserna för inte så länge sedan . . .

En svensk kursdeltagare, utsedd till ordningsman för morgonlektionen och med uppgift att hälsa välkommen och avtacka den kvinnliga föreläsaren, höll tacktalet på engelska:

"On behalf of the members of the course . . ." började han . . . och avslutade (översatt) "av schemat framgår att Ni

är vår första kvinnliga föreläsare och även den sista, I hope . . ."

Ridå.

Den generade mannen försökte att klara sig ur situationen genom att inför föreläsaren och sina för tillfället otroligt muntra kurskolleger förgäves förklara att han menade "I suppose" . . .

Kommentar från kurskollega:

En bakomliggande orsak till detta

öppna kvinnoförakt kan möjligtvis vara att en kvinnlig kursdeltagare, trots upprepade anmaningar på planet till Köpenhamn inte köpt ut sin tullfria ranson för hans räkning.

PS

Kursledningen lär ha rekommenderat mannen en kurs i framställningsteknik och kvinnan, som glömde köpa ut, en kurs i planeringsteknik. □

OMFATTANDE ARBETEN MOT BULLER PÅGÅR PÅ LIVA

Första etappen mot bullret inom Livas margarinhall avslutades i mars. Närmare 1.900 ljudabsorbenter, hängande rakt ner eller sittande parallellt med innertaket, har satts upp.

De sista ljudabsorbenterna monteras.

Att ljudet blivit dämpat och att man på sina ställen kunde tala med varandra utan att behöva skrika, hade bl a (fr v) Jarl Ekström, Gunilla Nordström och Per Björkbakk noterat.

Första etappens mål var att åstadkomma en minskning av efterklangstiden och en dämpning av ljudnivån. I dessa avseenden har en klar förbättring märkts. Ljudet har blivit dämpat. Det absorberas av de många bafflarna. — Man är inte så trött i huvudet numera när man kommer hem, var en kommentar från en anställd.

Etapp två, som påbörjades i början

av april, skall genomföras så att enstaka bullerkällor — maskiner, motorer o d—ljudisoleras. Ingenjör Stig Humbla, den ansvarige för projektet, hoppas på att arbetet skall vara slutfört i och med årets slut.

Målet för hela projektet är att reducera bullret i margarinhallen till en sådan nivå att inga hörselskydd, för att undvika hörselskador, skall behövas. □

SUNLIGHT BELÖNAR BRA FÖRSLAG

Gösta Hellström i verkstaden fick 900 kronor för förslag till ändring av fäste för luftcylinder till Bilwincomaskinen (fyllningsmaskin för pulver) och Stanistaw Lisek på pulverpackningen fick 1.450 kronor för förslag till ändring på nitmaskin till Bilwincomaskinen. Unisont säger grattis!

INSATS FÖR BÄTTRE ARBETSMILJÖ KAN BELÖNAS

Vet du någon arbetstagare bosatt i Sverige som i sin yrkesutövning eller på annat sätt ökat medvetenheten för arbetarskydd i allmänhet. Sänd i så fall — före den 31 maj — en kort skriftlig redogörelse över denne kandidats insatser till Bilson International AB, 260 50 Billesholm.

Arbetarskyddet är fortfarande en av de viktigaste frågorna i vår arbetsmiljö. För att stimulera intresset och diskussionen ytterligare har hörselvårdsföretaget Bilson beslutat instifta utmärkelsen *Guldkåpan* för bästa insatsen för en bättre arbetsmiljö.

Vinnaren av Guldkåpan 1973 får inte bara äran och berömmelsen utan blir bjuden på en studieresa till England med gratis uppehälle i sju dagar för två personer. Vårdar i England blir Bilson International Ltd, Hanley-on-Thames. De kommer att arrangera besök vid olika företag och institutioner, där vinnaren får studera arbetsmiljö och arbetarskydd både praktiskt och teoretiskt.

Men Bilson kräver en liten motprestation. Vinnaren skall efter resan redovisa sina erfarenheter till dem och vill också ha rätten att använda detta material t ex för publicitet.

Även den som sänt in namnet på vinnaren blir belönad. Han eller hon får ett presentkort som ger en valfri resa för två personer inom Sverige. Både förslagsställaren och vinnaren inbjuds dessutom på Bilsoms bekostnad till dess huvudkontor i Billesholm för att hämta belöningarna.

Resultatet publiceras den 1 augusti i Dagens Nyheter, Arbetet, Aftonbladet, Kvällsposten och Arbetsmiljö. □

Att den idrottsliga verksamheten inom koncernens företag är omfattande har Unisont-red. konstaterat. Vi kan tyvärr inte redogöra för alla aktiviteter överallt, utan det får bli ett axplock . . .

— Motionshallen blev en succé och har ökat motionsintresset betydligt, säger ordföranden i Sunlights Idrottsförening **Nils Pettersson**. — Under 1972 har 130 personer — 29 damer och 101 herrar — representerat Idrottsföreningen med totalt över 2.000 starter.

— Vi har verksamhet i alla tänkbara grenar och har också lag i olika korpserier. Bland annat kan jag nämna, att handbollslagen på såväl herr- som damsidan varit framgångsrika. Herrarna blev Nyköpingsmästare — vann både serien och Cupen — och damerna vann sin serie.

I hockey-bockyn vann vi vår grupp och kom till slutspelet, där vi blev trea. I inomhusfotbollen ligger vi bra till och den serien avslutas i början av maj. Vi har också deltagit i en skyttegevärstävling och stod då som arrangör. Vi tävlade mot lag från fem andra företag i Nyköpingstrakten. Vi kom sist, men man måste ju vara artig mot sina gäster . . .

— Men det viktigaste är inte resultaten, påpekar Nils, utan det som är mest väsentligt är att få bredd på verksamheten — att få med så många som möjligt — och det är verkligen roligt att märka det stora intresset här i Nyköping . . .

Liva har fått rosor för sin motionsverksamhet i Korp-tidningen

— Men berömmet avsåg nog främst den positiva inställningen och de organisatoriska och lokalmässiga resurserna som Liva ställer upp med, tror Liva-bladets redaktör **Sten-Olof Looft** och uppmanar de anställda att än mer utnyttja alla möjligheter till motion som Livas idrottsförening ställer: bad-

Står marknadsavdelningen för tröjorna svarar idrottsfolket på Sunlight för resten, lovar Nils Pettersson. På bilden några av Sunlights bollspelande framgångsrika damer.